

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 3. De confirmatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

sieri queat. *e.* Cupientes. de elect. in
6. si neglexerint, aut distulerint, ab
electionis prosecutione penitus exclusi
sunt, & à beneficiis suis per triennium sus-
pensi: ad quæ si intra illud tempus se inge-
serint, ipso iure illis privati sunt. *Vallens. l.1.*
tt. 6. c. 7.

VIII. Electus in episcopum olim intra
tres menses, hodie autem intra messem
computandum à tempore electionis sibi
indicatæ consensum præstare tenetur. Si
non fecerit, ius per electionē acquisitum
amittit, nisi forte ea sit electi conditio, ut
electioni sua absque Superioris consensu
ex prohibitione, aut qualibet provisione
Sedis Apost. consentire non possit. Quo
casu idem electus vel electores ipsius con-
sentienti licetiam ab eius Superiori, cum
ea celeritate, quam Superioris ipsius absen-
tia permiserit, petere studeant, & obtine-
re. Alioqui si elapsō tempore pro eiusdem
superioris præsentia, vel absentia mode-
rando huiusmodi licentiam eos minimè
contingat obtinere, electores ex tunc ad
aliam electionem procedendi liberam fa-
cilitatem habent. *Canis. l.1. Institut. tt. 13.*
pag. 6. Zerola Par. 2. V electio nu. 2. Corvi-
nus l.1. Aphorismor. tt. 6.

IX. Si electus non acceptet, aut post-
quam consensit, abdicet, aut moriatur,
electoribus integrum est, aliam electio-
nem instituere, dummodo in præmissis
nihil subdolè & fraudulenter actum sit. *c.*
si electio de el. in 6. Idem fieri, si secundò, ter-
tio, aut quartò facta electio non sortiatur
effectum. Anto. Cucchus l.1. tt. 7. pag. 75.

X. Quemadmodum electione à pluri-
bus facta, sic etiam simplici collatione vel
designatione episcopi sunt. Vnde vulgo
dicitur, Romanum Pontificem uno verbo

creare Sacerdotes, & episcopos, dicendo
v.g. *Sis Sacerdos, vel episcopus.* Quod in-
telligendum de potestate iurisdictionis
tantum: quia Ordinis potestas sine conse-
cratione non confertur: quemadmodum
ex ritu consecrationis & ipsa praxi mani-
festum est & amplius declarat *Azorius* 11.
l.3. c. 29 Q. 4. Canis. l.1. tt. 13. p. 57. Barb. de
potest Episc. *l.1. tt. 1. c. 3. n. 42.* Idem de illis
Regibus & Principibus dicendum est, qui,
ut *Piascius* loquitur pag. 2. iure patrona-
tus prætenso nominant pro libitu eligen-
dum, & Capitulum supermodi per-
sona nominata format, seu fingit elec-
tio-
nis sua processum.

§. III.

De Confirmatione Episcopii.

I. *U*is confirmandi episcopum ritè ele-
ctum olim Metropolitani, Primates
& Patriarchæ habuerunt Quod Nicolau-
s Papa agnoscens Ioanni Ravennati Ar-
chiepiscopo scribit in hunc modum. Epis-
copos per Aemiliam non consecres, nisi
post electionem cleri, & populi. *c. Episco-*
pos. D. 63. quod etiam supponitur in *c.*
Transmissam. de elect. Nunc autem tota
potestas confirmandi episcopos soli sum-
mo Pontifici reservata est. *Quocirca* sive
à Dynastijs nominentur, sive à Capitulo
ellegantur, à Pontifice confirmationem
expolcere debent. Liberum tamen Pontif-
ficis est, Archiepiscopo alicui vel alteri
prædictam potestatem committere. Mo-
dum & præmixtum & obtinendi in-
venies apud *Mosconium* pag. 187. & *Piasci-*
um pag. 11. *Anton. Cucuh. l.1. Inst. tt. 9.*

II. *E*piscopus electus intra ipsum men-
sem

Item à die habitæ notitiae, vel dati cōsensus electioni in persona, vel si legitimè impeditus est, per Procuratorem pro confirmatione obtainenda ad sedem Apost. iter atripere debet, alioqui amittitius acquisitum per electionem, nisi causam rationabilem longioris moræ habuerit. Ita constituit Nicolaus III. Decretum Gregorii X. quo trimestre spatum conceditur, contrahēs, propter quorundam locorum vicinitatē, ad unius mensis periodum. c. cupientes 16. de el. in 6. Cucchus lo. cit. Lancel. l. 1. Inst. tt. 9. Corvinus l. 1 Aphorism. xt. 6.

III. Confirmationis suæ testimonium in scripto exhibere debet, nec absque illo ecclesia vel Capitulum recipere illum vel de proventibus quicquam elargiri teneatur. Imo qui receperint absque literis Apostolicis efficiuntur suspensi Extrav. invisa de el. inter comm. quam Iulius III. renovavit & ampliavit Constitutione relata per Quarantam V. Beneficiorum possessio. Quamobrem Romanæ Curia cōsuetudo servat, ut expadiantur Bullæ confirmatio- nis quamvis sæpe propter necessitatem, ne Ecclesia vacans ex mora detrimentum aliquod patiatur post propositionem promovendi in Consistorio concedi solet Breve ad capiendam possessionē antequā Bullæ expadiantur. Hanc esse praxin Curia vulgarissimam testatur Piascius in Praxie episc. pag. 15. allegans Staphil. de Rescriptis informa Breviss Tit. 2. n. 3.

NOTA. Episcopus Braccarense ante omnem confirmationem administrat ea, quæ sui muneric sunt, ex consuetudine Portugallæ, quemadmodum testatur Ol- drad confil. 5. & Card. Tuscanus in V. Bras- carens. Ecclesia conclus. 124.!

IV. Accepta sive per Bullam sive per

Breve possessione episcopus plenā admini- strationem licet nondum conjectatus adi- plicatur, omniaque exercere & perficere potest, quæ iurisdictionem episcopalem concernunt, cuiusmodi est indicare, ex- communicare, corriger, iuramenta à Va- fallis exigere, & recipere, beneficia con- ferre, instituere. c. Transmissam de elec. iii. Glo. V. de talibus Sancb. 1. 8. de Matr. disp. 2. & 1. 7. in Decal. c. 5. nn. 65. Indulgentiam quoque iure ordinario concedere potest: hæc enim iurisdictionem sequitur. In. d li- cet non esset Sacerdos, ut summis læ pas- sim docent, Silv. Armilla, & accurate Franc. Suarius tom. 4. in 3. p. Disp. 55. Ve- rū, habeatne potestatem illam jure divi- no seu immediatè à Christo, an potius à summo Pontifice, dubium est? Non nisi ex commissione summi Pontificis habere Durandus censuit D. 20. q. 5. inductus for- tè ex eo, quod restringi potestas illa ab summo Pontifice solet, quo tamen non obstante malim dicere, cunctis episcopis ratione muneric sui convenire potestatem distri. buendi indulgentias Etenim ut Ro- mana ecclesia principalis altari. respetu, sic aliæ quælibet particulares quidam cœtus, & respublica videntur esse, quibus ut prin- cipes episcopi præsident, adeoque possint, ut tales sunt, communem illum thesaurum subditis dispartire: quod insinuat etiam c. Quod autem, &c. cum ex eo de pœnitentia & remissionib. In hoc enim potestas qua aliqui immoderatè usi fuerant, dando vi- del. absque numero dierum & annorum pro arbitratu suo limitatur: in illo autem episcopi proprii judices appellantur. Nihilominus Barbosa in Commentario cap. Ex eo n. 7. adducendo multos Auctores persuadere nititur, prædictam potestatem ex Ec- clesie

Q

clesie

clesia ordinatio tamen manat, quamvis ipsum pastorale munus ex institutione Christi, & iure divino sit, quod ut probabile recipi potest. *Zerola Par. 1. V. Indulg. n. 1. Bellarm. l. 4 de summo Pontif. c. 24. V. a. lent. disp. 7. de Indulg. puncto 3. pag. 1876.* ubi illud notatum dignum addit, episcopis ita restrictam potestatem esse, ut lecreto tamen & in foro penitentiali concedere queant maiores indulgentias, prout expedite iudicaverint. Idem cum *Gemin. affirmit Zerola Par. 2. V. Indulg. n. 12.* quia licet restitutio facta sit in indulgentiis, quae sunt publicae, non tamen in foro penitentiali. Curabunt autem Antifites, ne cuiquam sit offendiculo, modum & limites per ind. sceram liberalitatem exceedant.

§. IV.

De Consecratione Episcopis.

I. Confirmationem episcopi consecratio sequitur quae facienda intra tres menses post confirmationem, ut definiuit *Cons. Chalced. relatum in c. Quoniam D. 75.* cui conformiter *Conc. Tr. sess. 23. c. 2. Ecclesiis, inquit, Cathedralibus, seu Superioribus, quo cunctus nomine, ac titulo praefetti, etiam si S. R. E. Cardinales sint, si munus consecrationis intra tres menses non suscepserint, ad suorum perceptorum restituunt, nem teneantur. Si intra totidem menses postea id facere neglexerint, ecclesiis ipso iure sint privati. *Mosconius l. 8. pag. 208. P. i. Praxip. 16. L. c. 34. n. 99. & 103. Silvest. V. Consecratio. nn. 2. Zerola Par. 1. eod. n. 1. Barb. ad c. 2. sess. 23. C. Tr.**

II. Consecrationi olim interterat Melopolitanus, & cuncti comprovinciales episcopi, aut saltem per literas illorum assensus petebatur. *c. Episcopi ex Conc. Nic. &c. Ordinationes ex Anaclet.* Ut a tribus episcopis peragatur consecratio ab Apostolis constitutum esse creditur. *c. Porro D. 66. ex Anaclet.* Nam B. Jacobus Apostolus cognomento iustus a Petro, Joanne, & altero Iacobo Apostolis ordinatus est, successoribus ea forma reliqua, ut non nisi a tribus episcopis fiat consecratio. Vbi personarum defectus est, ex lumine Pontificis dispensatione unicus episcopus consecrare potest. Ex *Pri. V. indolto seu dispositione pro duobus episcopis,* quando habeti non possunt, duo Abbates, vel alii in dignitate constituti presbyteri sufficiunt, quod hodie passim uso venit. Unde colligitur, formam supradictam ab Apostolis reliquam non esse iuris divini, ac proinde mutabilem, neque recipiendam, quod Hugo dixit. *Si tantum in mundo duos superessent episcopi, tertius consecrari non posset, donec Papa alium institueret, vel eo mortuo Generalis Ecclesia mutaret formam ab Apostolis constitutam, & institueret, ut episcopus episcopum consecraret.* *Declar. Concil Trident. sess. 23. 6. n. Barbosa de potest. episo. l. 1. tt. 1. cap. 5.*

Quid si, inquit, unus aliquis, & solus episcopus alium consecraret, validam erit consecratio? Probabile est validam fore, quia trium episcoporum coniunctio non est de essentia, sed pracepto ecclesiastico tantum necessaria. Concedunt praeterea multi, quamvis ad essentia tres episcopi, & manus simul imponerent, ab uno tantum collatumiri potestatem, & characterem: ut pluribus explicat cum antiquioribus